

סיכום על החלקים שבר"ן שהם פלפול ולא פירוש:

דף עד.

ד"ה ור' יהושע

הר"ן מקשה, היאך נקטה הגמ' בסוגיין דר' יהושע סובר יש זיקה וזיקה ככנוסה, הא המ"ד דסבר הכי איתותב בגמ' יבמות (ט.), עיי"ש בר"ן שתירץ בב' דרכים.

דף עו.

ד"ה ש"מ לא חיילין

הר"ן מביא עוד שתי גירסאות בסוגיא זו, ומאריך לפרש כוונת הגמ' לפי גירסאות אלו, עיי"ש.

דף עד:

ד"ה הכא במאי עסקינן

הר"ן ביאר פלוגתת ר' אליעזר ור' יהושע במתני' לפי מאי דאוקים הגמ' ציור דמתני' כגון שעמד בדין וברח, עיי"ש.

ד"ה או נישואין עושה

הר"ן מקשה, מה היא ס"ד דגמ' לפרש שיטת ר"א במתני' דיבם מפר לחודיה, הא ר"א למד דינו מק"ו מארוס, והרי ארוס מפר בשותפות ולא לחודיה, עיי"ש מה שתירץ הר"ן.

דף עו:

ד"ה אין בעלמא

הר"ן מקשה, אם רבנן דמתני' למדו דינים מגזירת הכתוב, אם כן למה אמרו לר' אליעזר מקוה יוכיח, הא גם הם מודים לר"א מצד הסברא, עיי"ש מה שתירץ.

דף עז.

ד"ה אשקיין קאמרת

הר"ן מביא עוד גירסא בסוגיא זו.

דף עה.

ד"ה כשם שארוסה גמורה לאישה

הר"ן מסיק לדינא כשיטת ר' עקיבא, דיבם אינו מפר כלל. ומסתפק הר"ן, מה דינו של אב היבמה, האם יכול להפר בלחודיה כיון דיבם אינו מפר, עיי"ש.

ד"ה דאתפיס אחרינא

הר"ן מקשה, למה נקטה הגמ' שלפי הצד דחיילין ובטלין דאפשר להתפיס בנדרה, הא בשעת ההתפסה כבר נתבטל הנדר. עוד מקשה הר"ן, אפילו אם חלה ההתפסה, למה לא נתבטל ממילא כשנתבטל הנדר הראשון, כמו שמצינו כעין זה לענין נזיר, עיי"ש.

דף עז:

ד"ה ור' נחמן סבר

הר"ן חוקר, באופן דלא מתחרט הנודר, אלא רוצה להתיר נדרו על ידי פתח, האם צריך הדיין לישב או לא, עיי"ש מה שהביא בשם הרשב"א.

ד"ה תניא

הר"ן מביא עוד גירסא בברייתא, ומאריך לפרש החילוק בין שתי הגירסאות בפירוש הברייתא.

ד"ה אחד זה ואחד זה

הר"ן מקשה, היאך אמרי בית הלל דלשון טלי ואכלי מהני אם מבטל בלב, הא מצד הלשון לא מהני כיון דאינו לשון הפרה, ומצד ביטול בלב לא מהני כיון דהפרה בלב לא מהני, עיי"ש מה שתירץ.

דף עה:

ד"ה הא כדאיתא והא כדאיתא

הר"ן מקשה, למה אין ללמוד דאין חיילין כלל, מהא דהתרת נדרים קודם הנדר מהני דלא יחול הנדר כלל, עיי"ש מה שתירץ.